

PŘÍBĚH

O ZPÍVAJÍCÍM RÁKOSU

Byl jednou jeden král, který měl překrásnou dceru, a ten se rozhodl, že ji dá za manželku tomu, kdo chytí a přivede na zámek z blízkého lesa divočáka se dvanácti selaty. Ale nebyl to jen tak obyčejný divočák; tahle prasnice připravila o život nemálo mladých knížat a hrabat. Tu se o tom doslechli také tři bratři a rozhodli se vyzkoušet své štěstí.

Nejdříve se na námluvy vydal nejstarší. Upekli mu na cestu medový koláč, velký jak kolo od vozu. Když si kolem poledne z toho koláče ukusoval, přišel k němu starý žebrák a prosil: „Dej mi taky kousek, mám hlad.“ „Táhni, lumpel!“ zařval tento: „Pro tebe nenapekli!“. Když nejstarší bratr dorazil do lesa, kde přebývala svině, natáhl mezi stromy síť a vylezl si na jeden z nich. Tu se přihnala svině, proběhla sítí, jako by to byla jen pavučina, a byla pryč. Když nejstarší viděl, že jeho lov vyšel na prázdno, šel domů.

Ted' přišla řada na toho prostředního. Tomu upekli na cestu koláč z bílé mouky velký jako mísa na brambory. Choval se stejně, jako starší bratr a dopadl stejně.

Doma říká nejmladší: „Já tu svini chytanu!“ Tu se mu starší bratři smáli a řekli: „Ty nechytíš ani kočku a troufáš si na divokou svini?“ Ale nejmladší nedal jinak než, že půjde, a tak mu na cestu upekli koláč z otrub velký jako dlaň. Když si kolem poledne z toho koláče ukusoval, přišel k němu starý žebrák a prosil: „Dej mi taky kousek, mám hlad.“ „Jen si vezmi,“ řekl chlapec a koláč mu podal: „ale je jen z otrub.“ „Tvoji bratři mě nechali hladovět, proto nemohli svini chytit, ale protože tys mě nasytil, pomohu ti. Vezmi

povídka

si tenhle hedvábný provaz a až budeš vlese, tak zavolej: Barko! Barko! Svině hned příběhne i se svými dvanácti selátky. Ovaž ji provaz kolem krku a ona za tebou půjde, kam budeš chtít!“ Tak to hoch udělal a stalo se, jak stařec řekl. Byl už večer a tak zavedl svini se selátky nejprve domů, kde jí sundal provaz a zavřel do chlívků a šel spát. Jeho bratry zatím šířila velká závist.

Když se tedy nejmladší bratr druhého dne vydal ke králi, jeho bratři si na něho cestou počíhali, přepadli ho, zabili a zahrabali. Doma se hrnuli do chlívků, ale svině i se selaty byla pryč, utekla. Bratři pochopili, že princeznu nedostanou.

Na hrobě zavražděného hochy vyrostl vysoký rákos, ze kterého si jednoho dne královský ovčák udělal píšťalku, a když na ni poprvé zapískal, měl se rákos ke zpěvu: „Poslyš, ovčáku sličný, jakou píseň ti zazpívám!“ a vyzpíval celý ten smutný příběh, jak jeden chytil svini, jak ho bratři zabili, jak ho zakopali a v lese ponechali, a to všechno kvůli svini. Když to ovčák slyšel, běžel s píšťalkou rovnou ke králi. Král vzal píšťalku, zafoukal a tu rákos opět historii vyzpíval.

Král hned poručil, aby se shromáždili všichni lidé v jeho říši a každý zafoukal. Tak to udělali všichni po řadě a rákos každého oslovil jménem a pak mu zazpíval tu smutnou písničku. Přišla řada i na oba bratry. Jakmile zafoukal ten první, rákos zazpíval: „Tys to byl, kdo mě zabil a to vše kvůli svini. Stejně zpívala píšťala i druhému z bratrů. Král oba bratry zadržel a odvedl je před soud, kde svůj zločin přiznali a byli oběšeni.

Už se však nikdy nenašel nikdo, kdo by zkoušel divokou svini chytit.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyslo: 5. 2. 2020

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Joseph Haltrich

SIHÁČEK

343

únor 2020

Jak to zvládáme

CO SE STALO

22. 1. — kolísaly teploty kolem nuly. Před začátkem schůzky chvíli docela hustě sněžilo.

Začali jsme přestavbou klubovny. Vytvořili jsme si dlouhý, i poslepu dostupný, prostor. Rozdělili jsme se na čtyři týmy, jejichž členové se střídali v rolích navigátora a slepého nosiče. Cílem bylo přinést nejvíce balónků správné barvy.

Protože Uzlařská regata je už v sobotu, pokusili se někteří zlepšit svůj čas v regatové šestce. Bohužel se nikomu z vázačů nedařilo.

Následovala přestavba číslo dvě. Prostor jsme upravili tak, aby se dal vyznačit velký ovál. Tentokrát byl slepý lovec uprostřed, a snažil se zasáhnout balónky „chřestýše“.

Nakonec jsme se, rozdělení na poloviny, vydali na cestu. Tsuro to je japonská hra o cestě. Vyhrává ten, komu se podaří putovat nejdéle. Třeba se podaří udržet tradici.

Závěrem jsme se dohodli na odjezdu na Regatu a rozdali si »nové číslo« oddílového časopisu.

25. 1. — jsme se zúčastnili tradiční soutěže s názvem »Uzlařská Regata«

29. 1. — byly teploty kolem pěti nad nulou. Část schůzky jsme strávili venku.

Za začátku jsme si pověděli, jak se vedeme v dlouhodobé hře. Nakoupili jsme zásoby, protože jídlo nám po cestě už ubývá. Už od konce prosince jsou na jedné

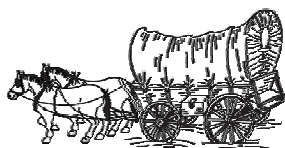
z vitrínek obrázky kůry známých stromů našich lesů. Těší mě, že s břízou tentokrát neměl potíže nikdo : -).

Potom jsme se připravili a vyrazili na zahradu. Na ploše tu ležely předměty, a na nich svítící náramky (pravda svítily už slabě : - (). Cílem bylo najít v co nejkratším čase co nejvíce kousků. Pobyt venku jsme ukončili sesbíráním věcí.

V klubovně na nás čekala »Čokoláda«. Ano, ano, to je ta známá hra náhody a šikovnosti. Pokud neznáte, zeptejte se těch, kteří se zúčastnili.

Na závěr jsme předali ocenění všem, kteří nás reprezentovali na Regatě. A krátce sehráli (pro některé novou) hru s mincí. A potom už jsme zamířili k domovům.

Wichkitat

V minulých týdnech ti, kteří byli připraveni vyrazili na cestu směrem na Wichkitat. Danka, Paťa, Kája, Veverka, Maťo a Kája ml. cestovali jako první. Podruhé se k nim přidali Viki, Olča a Ondřej. Danka bohužel neměla žádné jídlo a tak v cestě nepokračovala.

Zatím putují naše vozy po vyježděné cestě. V příštích týdnech však už bude každý moci rozhodnout kudy pojede, a budeme se potýkat s nástrahami cesty a počasí...

NOČNÍ LOV našel sebra dolary

1	Kája	8	3	3
2	Veverka	8	2	3
3	Kája ml.	8	1	3
4	Viki	7	1	3
5	Olča	7	1	3
6	Paťa	7	0	3
7	Patrik	6	0	2

Někteří opozdílci ještě nedorazili do Pincher Creek. Čtveřice nejlepších cestovala už dvakrát.

NĚCO NA BEDNU...

Nazdar luštitelé. Pro dnešek je pro vás připravena, po delší době, osmisměrka.

Vyškrtete uvedená slova a zbývající písmena tvoří tajenku...

Nikdy nevíte, (TAJENKA), dokud jste to nezkusili.

F. P. Adams

DODÁVKA, EPITAF, ETAPA,
KLASA, KLÍČNÍK, KOROZE,
KUPLÍŘ, KURNÍK, MANDEL,
METÁL, MÝLKA, PAJETKA,
POŘÁDEK, PYTLÍK, SÁDRA,
SÍPOT, SÍRAN, SKŘET,
SKUNK, TATÍK, VÍRNÍK,
ZÁJEM, ZÍTŘEK

P	C	K	V	A	K	L	Ý	M
A	O	E	O	Í	O	E	D	A
O	K	Ř	L	A	R	D	Á	S
M	E	T	Á	L	O	N	K	A
E	Y	Í	E	D	Z	A	Í	L
P	Á	Z	Á	J	E	M	K	K
I	N	V	Ž	T	A	K	U	K
T	K	A	A	A	O	P	R	N
A	E	P	R	T	L	P	N	U
F	A	K	L	Í	Č	N	Í	K
T	T	E	Ř	K	S	E	K	S

řešení pošlete na oddílovou adresu: sihasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

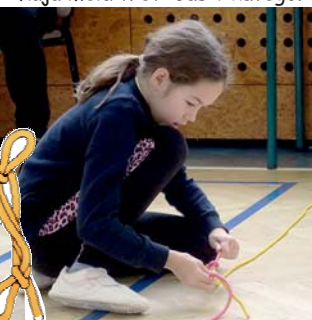
Řešení z minulého čísla: » DOK Ostrava «

Uzlařská regata 2020

TENTOKRÁT NÁS NA REGATĚ BYLO ŠEST –
— VEVERKA, DANKA,
KÁJA ML., PAŤA, KÁJA
A MICHAEL. NEMOCI
ZPŮSOBILY, ŽE NÁS
NEBYLO VÍCE. I KDYŽ
BY TO NEBYLO VÍCE
NEŽ DALŠÍ DVA
SOUTĚŽÍCÍ...

Kája měla třetí čas v kategorii

Paťa uvázala pod 50 vteřin

Danka při premiéře vázala dobře.

Veverka se oproti minulým ročníkům zlepšila o 9 vteřin.

Kája ml. vázala těsně nad minutu

Michael měl letos jeden z nejlepších časů svých účastí. Ve spojené kategorii veteránů a mořských vlků skončil na pátém místě.

Výsledky podle času

	čas	pořadí/účastníků	poměr nejlepšímu
1. Milach	00:21.88	5/29	145.7
2. Kája	00:30.43	3/17	137.5
3. Veverka	00:31.08	16/38	139.2
4. Danku	00:44.27	30/38	198.3
5. Paťa	00:49.60	10/17	224.1
6. Kája ml.	01:00.38	14/17	272.8

LEZEN									
BODOVÁNÍ									
pořadí	jmeno	8.1.	s340	15.1.	22.1.	s341	reg	29.1.	celk
1.	Veverka	8	3	10	6	1	8	9	53
2.	Kája	7	-	9	5	3	9	10	53
3.	Kája ml.	7	-	7	6	3	5	9	44
4.	Danka	9	-	8	8	-	5	-	38
5.	Paťa	5	-	7	9	-	6	6	33
6.	Olča	6	-	-	8	-	-	7	21
7.	Viki	-	-	6	5	-	-	8	19
8.	Maťo	5	-	6	4	-	-	-	15
9.	Ondřej	-	-	-	10	-	-	-	10
10.	Tete	8	-	-	-	-	-	-	8
11.	Matouš	-	-	-	7	-	-	-	7
12.	Ríša	-	-	-	7	-	-	-	7
13.	Matýšek	5	-	-	-	-	-	-	5
14.	Patrik	-	-	-	-	-	-	5	5
15.	Matyáš	-	-	-	-	-	-	-	-